

лажали и старали да достигнатъ до нынѣшната нова година, но дѣ гы сега? Впрочемъ нѣка кажемъ че ще живѣемъ още много на земята; тогазы какво ще изгѣвимъ, ако живѣемъ добродѣтелно? Не само, че не ще изгѣвимъ нищо, но и всичко ще повърнемъ, ще спазимъ, ще умножимъ.

Наистина, слѣшатъ, и здравіето ни не малко ще са поправи, ако начнемъ да живѣемъ добродѣтелно; защото ный ставаме славы и болны по нѣкогашъ повече отъ тѣй, че живѣемъ невздържажно и порочно. Нашитѣ болѣсти произлѣзватъ повечето отъ грѣховеѣ, или ни изнѣраватъ за грѣховеѣ. Прѣдъ да сѣгрѣши Идамъ въ рай былъ здравъ, а като престѣпилъ Божіата заповѣдь, запозналъ са и сѣ болѣсть-та.—Ако живѣемъ добродѣтелно, и бѣдность-та не ще ны отегчава. Макаръ бѣдность-та и да не е порокъ, но та твърдѣ често е слѣдствие на пороцитѣ. Св. царь Давидъ казвалъ: азъ презъ всичкыя си животъ невидѣхъ правѣдника оставенъ и дѣцата мѣ да просѣтъ хлѣбъ.(1); правѣдника всѣкой день дака и минава, а ѹ него все са не свърша. Както въ рѣката не са свърша водата, макаръ и непрѣстанно да тече, така и ѹ правѣдника не са свърша богатството. Макаръ и да го раздава непрѣстанно. И на правѣдника защо мѣ е богатство? той и въ бѣдность-та си е богатъ. На правѣдника малкото мѣ е по-добро отъ многото на грѣшника. Наистенна, слѣшателнъ, за

[1. Псал, 36, 26,